

spune că nu a ieșit o combinație reușită. Dar poate că nu am dreptate.

— **Ați fost, dacă nu mă înșel, și la Institutul de artă teatrală și cinematografică...**

— **Mi-a plăcut aici modul în care este organizat programul: mi l-a explicat, cu multe detalii, doamna Ileana Berlogea. Am admirat sincer clasa de actorie a profesorului Cojar. Tinerii actori evoluau cu talent și de fiecare dată comentariile profesorului mi s-au părut adecvate. Le arăta studenților greșelile, dar o făcea într-un mod încurajator și constructiv.**

— **Ce doriți să le comunicați cititorilor noștri, în incheiere?**

— **Această primă vizită a mea în România a fost foarte plăcută, toată lumea a fost extrem de ospitalieră. Am fost impresionat de importanța activității teatrale și de nivelul ridicat care se menține în teatru. Există aici, evident, un rezervor bogat de talente de actori, regizori, scenografi. Și un număr mare de teatre care prezintă foarte multe premiere. Regret că necunoașterea limbii române și a dramaturgiei românești mă împiedică să știu mai multe despre piesele de teatru, despre autorii dramatici români. Dar sper, într-adevăr, să am ocazia să revin în România.**

— **Vă așteptăm cu plăcere.**

Teatrul în presa de acum un veac februarie 1887

Nici în februarie nu conțesc balurile. În sala de teatru Bossel, peste drum de Național, „mare bal mascat și nemascat”. Din ziarul **Românul** (6 februarie) aflăm amănunte: „La ora 11 noaptea o mare surpriză va fi rezervată unor public: noduri volante executate de mai mulți amatori nemascați. Recul american executat de amatori mascați”. ●

În sala Dacia de la Hanul Manuș, se reprezintă revista politică **Zeflemele** de Iacob Negruzzi și D. R. Rosetti. „Domni și doamne din toate clasele-si deteră întâlnire pentru a petrece câteva ore”. ● Pe scena Naționalului se repetă **Medeea** de Legouvé „pentru debutul d-nei Vermont” (**Românul**, 10 febr.). Este **Fanșeta Vermont**-

Ventura, soția temutului critic și dramaturg Grigore Ventura și mama celebrei societate a Comediei Franceze, Maria Ventura. ● Marele comic Stefan Iulian pleacă în străinătate pentru tratament. În țară l-a îngrijit doctorul Bucliu. Nu-l vom mai vedea în rolul lui Pristanda, nici în Nae Ipingescu... ● **Românul** (15 februarie): „Măine se dă **O scrisoare pierdută** la Teatrul Național”. Nottara — Tipătescu, Iancu Petrescu — Trahanache, Iancu Niculescu — Catavenu, Arisztizza Romanescu — Zoe, Mihai Mateescu — Cetățeanul turmentat... Sînt „interpretii lui Caragiale”, aleși de el dintre cei aleși. Deși au trecut trei ani de la premieră, piesa se joacă cu succes (în epocă, doar melodramele „forte” se reluau des). ● Curg spectacolele numite „în beneficiu” ale actorilor de toată mîna și în toate sălile. Ziarul **Voința națională** (21 februarie) orientează cu bunăvoință publicul spectator: C. Nottara își va înnegri fața și miinile pentru „**Othello**, **Maurul din Veneția**, tradus după texte franțuzesti de Sphinx”. Traducătorul nu-i altul decît sagacele critic dramatic D. D. Ra-

covitză Sphinx, cel care fluierase întîiul la premiera cu **D'ale carnavalului** (pe atunci, criticii dramatici fluierau și ei!). ● Același ziar, **Voința națională** (28 februarie), despre beneficiul lui Grigore Manolescu cu **Nerone de Pietro Cossa**. „Spectacolul se va sfîrși înainte de ora 12. Cea mai mare parte din bilete sunt deja reținute: grăbească-se, decl. cei în întîrziere spre a nu pierde ocaziunea de-a vedea pe Manolescu în această dramă în care promite a fi sublim”. ● După incendiul de luna trecută, Sidoli si-a reclădit cirul. **Războiul** din 25 februarie ne asigură că: „La reprezentatia de ieri a fost între altele foarte mult aplaudată și dresura de șase armăsari, prezentați în libertate de d. Sidoli, precum și omul șarpe ale căruia învîrtituri și suciri cu totul corpul fac pe asistență să creadă că n-are deloc oase”. ● Profesorul conservatorului iesean Mihail Galino recomandă Naționalului moldav pe eleva sa, Aglae Teodoru. O nouă „stea” pentru scena românească: Aglae Pruteanu.

I. N.